Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

tum consumat. Nunc longe miserius dicat. Quamque pt ma
nus tua facere instant opare. qz ñ opus ñ ro n sau
nec sapia eut apud miserus quo tu pueris. Nuñ ergo mi
est miserius homis et iumenta et equal condicio utriusq; Aut
quid michi est homo iumentis amplius cum iumenta p mor
tem carnis si mutant homiñ uo spe p rugat sius opibus
post morte carnis ad miseros deducti. nc ipa morte mortui.
Gz mutaq; tu dispan sina demiat. et Concionator verq;
et illud exemplacione carnali intulit et hoc postmodu ex spi
ritalitate diffiniit. Petrus Libet me nescisse ip requisim
dum in tanta subtilitate contingit disce ip nescire. Gz iso te ut
me equanimit ferens. si ipe ipz more carnales mi miseria na
cum ime plonas suscepo. ut idem in iumentis pdesse
ppmagnu qsi p eorz inquisione possim. Gregorius Cur
condescendentem infirmitati pprior equanimit si forta
cum paulus dicat. Omnibus omnia factus sum ut omnes
saluos faciam. Quipe ipz dñ ex condescensione cantus ego
ne in hac re amplius iuenam debes in quid mor ñ ego qsi
podicatoris imitans. Petrus Quodam die morente p
sens fu. qui repente dum loqueret intale emisit flatum et
quem prus mecum loquentem audi subito extinctu vidi.
Sed eius anima utru egressa sit an ñ. non audi. Et audet
nalle diez ut audat res esse ism nullu nalz audi. Gre
gorius Quid mirz petis si egrediente animam ñ audisti. qm
et manente in corpe ñ audes. Nunqd mam modo cum meam lo
quens. et nde ime ñ nales animam meam. idcirco me esse
exanimem credis. Statim quippe ame mutabil est. atq;
ita ex corpe insibilit egredit. sicut in corpe mutabi

tali

apud te